

**VALTIOVARAINVALIOKUNNAN
MIETINTÖ 7/2000 vp**

Hallituksen esitys laeiksi tuloverolain ja vuoden 2000 veroasteikkolain 2 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 4 päivänä huhtikuuta 2000 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi tuloverolain ja vuoden 2000 veroasteikkolain 2 §:n muuttamisesta (HE 16/2000 vp).

Eduskunta-aloitteet

Valiokunta on käsitellyt tämän esityksen yhteydessä seuraavat lakialoitteet:

- LA 1/2000 vp — Esko-Juhani Tennilä /vas ym.: laiksi tuloverolain 105 a §:n muuttamisesta
- LA 3/2000 vp — Olavi Ala-Nissilä /kesk: laiksi tuloverolain 93 §:n muuttamisesta
- LA 28/2000 vp — Markku Laukkanen /kesk: laiksi tuloverolain 95 §:n muuttamisesta
- LA 43/2000 vp — Maria Kaisa Aula /kesk ym.: laiksi tuloverolain ja vuodelta 2000 suoritettavista sairausvakuutusmaksuista ja työnantajan kansaneläkemaksusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Jaostovalmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

Asiantuntijat

Verojaostossa ovat olleet kuultavina

- finanssineuvos Reino Niinivaara ja hallitussineuvos Kirsi Seppälä, valtiovarainministeriö
- ylitarkastaja Päivi Lilja ja ylitarkastaja Anneli Nuoritalo, Verohallitus
- ylijohtaja Hannu Uusitalo, Stakes
- varatoimitusjohtaja Pauli K. Mattila, Keskuskauppakamari
- erityisasiantuntija Hannele Taatila, Suomen Kuntaliitto
- jaostopäällikkö Ilkka Ojala, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto
- johtaja Tero Honkavaara, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto
- lainopillinen asiamies Anna Lundén, Suomen Yrittäjät ry
- ekonomisti Sirkka Autio, Veronmaksajain Keskusliitto
- tutkimuspäällikkö Olli Saariaho, Akava ry
- elinkeinopoliittinen asiamies Annaleena Mäkilä, Palvelutyönantajat
- ekonomisti Helena Pentti, Suomen Ammattijärjestöjen Keskusliitto ry.

Kirjallisen lausunnon on toimittanut STTK ry.

HALLITUKSEN ESITYS JA EDUSKUNTA-ALOITTEET

Hallituksen esitys

Hallitus ehdottaa, että käsiteltävänä olevalla esityksellä saatetaan päätökseen hallitusohjelman mukainen ansiotulojen verotuksen keventäminen vuoden 2000 osalta.

Tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärä korotetaan 2 100 markasta 2 400 markaksi ja kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen enimmäismäärä korotetaan 8 600 markasta 9 800 markaksi, minkä lisäksi verollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 75 000 markkaa vähennyksen määrä pienenee 3 prosentin sijaan 3,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 75 000 markkaa ylittävältä osalta. Tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi lisäksi siten, että asunnon ja työpaikan välisten matkakustannusten perusteella tehtävän vähennyksen enimmäismäärä korotetaan 23 000 markasta 28 000 markaksi.

Vuoden 2000 veroasteikkolain progressiivisen tuloveroasteikon marginaaliprosentteja eh-

dotetaan alennettavaksi kaikissa tuloluokissa 0,5 prosenttiyksiköllä.

Tuloverolain muutoksia ehdotetaan sovellettavaksi ensimmäisen kerran vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa. Tuloverolain muutokset ja veroasteikkokevennys toteutettaisiin ennakkoperinnässä siten, että vuoden 2000 veroperusteen mukaisia henkilökohtaisia palkkatulon pidätysprosentteja alennettaisiin yhdellä prosenttiyksiköllä 1 päivästä kesäkuuta 2000 alkaen.

Lakialoitteet

Käsiteltyihin lakialoitteisiin sisältyy hallituksen esitykseen sisältyvän tuloverolain muutos ehdotuksen osalta hallituksen esityksestä poikkeavia ehdotuksia, minkä lisäksi lakialoitteeseen LA 43/2000 vp sisältyy ehdotus myös laiksi vuodelta 2000 suoritettavista sairausvakuutusmaksuista ja työnantajan kansaneläkemaksusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa hallituksen esitykseen sisältyvien lakiehdotusten hyväksymistä.

Valtiovarainvaliokunta viittaa kuluvan vuoden veroperusteita käsitellessään erityisesti mietinnöissään VaVM 23/1999 vp (HE 32/1999 vp) ja VaVM 26/1999 vp (HE 71/1999 vp) hyväksymiinsä lausumiin ja edellyttää niiden huomioon ottamista. Valtiovarainvaliokunta toteaa, että käsiteltävänä olevat muutosehdotukset perustuvat nykyisen hallituksen hallitusohjelman linjauksiin. Siten hallituksen esityksen mukaiset verokevennykset kohdistuvat ennen kaikkea palkansaajille sekä yrittäjille. Muut väestöryhmät hyötyvät kevennyksistä lähinnä progressiivisen

tuloveroasteikon lievennysten kautta. Verokevennykset painottuvat lievästi tulotason mukaan tarkasteltuina pieni- ja keskituloisiin ja parantavat osaltaan työn vastaanottamisen kannustavuutta ainakin silloin, kun tarjolla on kokoaikaisia vaikkakin mahdollisesti suhteellisen matalapalkkaista työtä.

Esityksen mukaiset kevennykset jäävät kuitenkin vaatimattomiksi, kun tarkastellaan tulotasoja alle 70 000 markkaa/vuosi. Näissä tapauksissa voi olla kyse lyhyt- tai osa-aikaisista työsuhteista tai yrittäjyydestä, jonka antaman vaatimattoman ansiotason turvin mahdollisesti yhdessä muiden tulolähteiden kanssa pyritään kuitenkin itsenäiseen toimeentuloon. Ansiotulojen verotusta edelleen kehitettäessä tulee selvittää mahdollisuudet kohdentaa kevennyksiä näille pienituloisille heidän työnteon kannustamiseksi. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan

on selvää, että vuosituloihin perustuvan tuloverojärjestelmän voi olla vaikea tunnistaa pienituloisista ne, jotka todella itse vastaavat omasta toimeentulostaan erotuksena perheenjäsenistä, joiden elatuksesta vastuu on tosiasiallisesti muiden samaan kotitalouteen kuuluvien harteilla. Ansiotulojen verotuksen keventämisen jatkaminen hallituksen nyt esittämää mittavampanakin olisi siten valiokunnan mielestä perusteltua, jos kevennyksiä voidaan kohdentaa enemmän pienipalkkaisille ja pienyrittäjille. Valiokunnan mielestä tulee kuitenkin uudistuksissa ottaa huomioon, ettei ns. verokiilailmiö pahene, vaan pyritään verokiilan kaventamiseen.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että tuloerot ovat lamavuosien jälkeen kääntyneet kasvuun. Euroopan unionin tapaan määritelty suhteellinen köyhyys on lisääntynyt ja köyhien määrä lisääntynyt noin 80 000 hengellä. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan myös hallituksen esityksen seurauksena tuloerot voivat hiivenen jopa kasvaa. Tulonjaon tuleva kehitys tulee kuitenkin riippumaan työllisyyden kehityksestä, harjoitettavasta tulo- ja palkkapolitiikasta, tulonsiirtojen tulevasta kehityksestä ja veroratkaisuista. Valiokunnan mielestä tulevissa veroratkaisuissa on kiinnitettävä huomiota esille nousseisiin, tuloerojen kasvusta mahdollisesti aiheutuviin yhteiskunnallisiin köyhyys- ja syrjäytymisongelmiin. Valiokunta toteaa, että vähennysten kohdistaminen vain ansio- ja yrittäjätuloihin saattaa johtaa käytännössä tilanteeseen, jossa työttömäksi joutuvan suhteellinen verorasitus kiristyy työssä käyviin verrattuna. Valiokunta toteaa lisäksi, että tulonsiirtojen varassa elävien ihmisten, erityisesti työttömien, on joissain tapauksissa pakko hakea toimentulotukea pystyäkseen maksamaan veronsa. Valiokunnan mielestä edellä mainittujen ongelmien ratkaisemiseksi on selvitettävä, mihin toimenpiteisiin asiassa voidaan ryhtyä.

Koska edellä tarkoitettut päämäärät, sikäli kuin ne toteutetaan verotuksellisin ratkaisuin, vaikuttavat välittömästi myös kunnallistalouteen, valiokunta viittaa erityisesti mietinnössään VaVM 26/1999 vp lausumaansa valtion ja

kuntien välisen yhteistyöasiakirjan noudattamisen välttämättömyydestä.

Mietinnössään VaVM 23/1999 vp valiokunta edellytti, että hallitus selvittää kevästuntokauden 2000 aikana toimenpiteet, joilla tuloverolain 38 §:n mukaista jaettavan yritystulon pääomatulolaskentaa voidaan korjata siten, että yritystulon pääomatulon osuus voidaan jättää vahvistamatta silloin, kun tämä johtaa ansiotuloverotusta ankarampaan lopputulokseen. Valiokunta kiinnittää tähän ongelmaan huomiota ja muistuttaa, että eduskunta on vaatinut hallituksen asiaa koskevaa selvitystä kevästuntokauden 2000 aikana.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan valtiovarainministeriön vero-osastolla selvitetään parhaillaan, miten matkakustannuskorvausten ja muiden työmatkoihin liittyvien korvausten tai vähennysten verokohtelua voitaisiin tasapuolistaa työsuhteessa olevien ja muiden verovelvollisryhmien välillä. Tarkoituksena on saadun selvityksen mukaan lähiviikkoina muun muassa antaa esitys, jossa ehdotetaan, että yleishyödyllisten yhteisöjen vapaaehtoistyöntekijöilleen makamat matkakustannusten korvaukset olisivat verovapaita samoin edellytyksin kuin työsuhteessa oleville maksetut korvaukset. Valiokunnan mielestä on myös selvitettävä, voitaisiinko ja missä laajuudessa samoja periaatteita noudattaa yrittäjille työmatkoista aiheutuneita kustannuksia vähennettäessä.

Saadun selvityksen mukaan verohallinto ei näe estettä sille, että liikkeen- ja ammatinharjoittajille myönnetty vähennykset olisivat yhtä suuria kuin palkansaajien vastaavat korvaukset. Päinvastoin tämä merkitsisi menettelyn yksinkertaistumista ja neutraalia verotuskohtelua eri muodoissa tapahtuvassa yritystoiminnassa. Yhtiömuotoisesti järjestetyssä yritystoiminnassa yhtiöt voivat maksaa palkkaa työtä tekeville yhtiömiehilleen ja osakkailleen ja näin myös palkansaajia koskevan päätöksen mukaisia päivärahoja ja kilometrikorvauksia. Ammatin- ja liikkeenharjoittajilla ei samaa mahdollisuutta ole.

Työmatkakustannusten vähentämisoikeuden laajentamisen yhteydessä on tarkasteltava myös

erilaisten veroratkaisujen vaikutusta joukkoliikenteen osuuteen työmatkaliikenteestä.

Valtiovarainvaliokunnan saaman selvityksen mukaan opetusministeriön asettaman Taiteilijoiden työllistämisedellytyksiä ja sosiaaliturvaa selvittävän toimikunnan työssä on noussut esille epäkohta, joka liittyy kunnallisverotuksen ansiotulovähennykseen tekijänoikeustulosta. Tekijänoikeustulosta ei tällä hetkellä myönnetä kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä. Samanlaisia ongelmia saattaa esiintyä myös muiden immateriaalioikeuksien luovutuksesta saadun tulon verotuksessa. Valiokunta kiinnittää asiaan huomiota ja toteaa, että kysymys edellyttää jatkoselvittelyä.

Käsitlemiensä lakialoitteiden suhteen valiokunta on asettunut kielteiselle kannalle.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella valtiovarainvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotukset hyväksytään muuttamattomina ja

että lakialoitteet LA 1/2000 vp, LA 3/2000 vp, LA 28/2000 vp ja LA 43/2000 vp hylätään.

Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 2000

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Maria Kaisa Aula /kesk
vpj. Kari Rajamäki /sd
jäs. Pirjo-Riitta Antvuori /kok
Jorma Huuhtanen /kesk
Timo Ihamäki /kok
Seppo Kääriäinen /kesk
Hanna Markkula-Kivisilta /kok
Mauri Pekkarinen /kesk
Virpa Puisto /sd
Ola Rosendahl /r
Matti Saarinen /sd

Anni Sinnemäki /vihr
Irja Tulonen /kok
Marja-Liisa Tykkyläinen /sd
Kari Uotila /vas
Jukka Vihriälä /kesk
Jorma Vokkolainen /vas
vjäs. Bjarne Kallis /skl
Kari Kantalainen /kok (osittain)
Pekka Kuosmanen /kok (osittain)
Markku Laukkanen /kesk.

Valiokunnan sihteerinä jaostokäsittelyssä on toiminut

valiokuntaneuvos Arvo J. Kämppi.

VASTALAUSE

Perustelut

Verotusta tulee tarkastella paitsi suhdannepolitiikan myös rakenteiden uudistamisen näkökulmasta. Pienipalkkaisen työn korkea verorasitus on työllistymisen ja työllistämisen este. Suomen talouskehityksen yksi uhkatekijä on pitkäaikaisyöttömyys eli ikääntyneiden ja vähemmän koulutettujen työttömyyden jääminen korkealle tasolle.

Veroratkaisuilla on luotava tilaa tasapainoiselle kasvulle ja työllisyyden paranemiselle. Tämä onnistuu parhaiten kohdentamalla veronalennukset täsmällisesti pienipalkkaisen työn verorasituksen keventämiseen. Tämä hillitsee myös tuloerojen kasvua. Tehokasta on käyttää sekä tuloveron keventämistä että työnantajamaksujen alentamista. Lisäksi on kannustettava lyhyidenkin työsuhteiden vastaanottoa, etätyötä sekä työssäkäyntialueen laajentamista.

Pidämme välttämättömänä, että hallitus laatii pitkäjänteisen ja johdonmukaisen veronkevennysohjelman, jolla veroja ja työnantajamaksuja alennetaan vaalikauden aikana vähintään hallitusohjelmaan kirjatulla 10—11 miljardilla. Jos valtiontalouden ylijäämä kehittyy odotettua myönteisemmin, tulee veronalennusvaraa voida korottaa. Tuloverojen alennuksia ei pidä tehdä kuntien kustannuksella, koska silloin heikennetään kuntien mahdollisuuksia peruspalveluiden laadukkaaseen tarjoamiseen.

Hallituksen ei myöskään pidä sitoa hallitusohjelmaan kirjatun veroalennusvaran toteuttamista työmarkkinaratkaisuihin vaan päättää veroista normaalisti budjettiratkaisujen yhteydessä. Mahdollisten lisäalennusten tekemisessä sen sijaan voidaan palkkaratkaisujen suunta ottaa huomioon.

Hallituksen esitykseen (HE 16/2000 vp) sekä valiokunnan mietintöön sisältyvät ehdotukset toteuttavat edellä kuvattuja tavoitteita vain osittain. Tästä syystä esitämme seuraavat lisäykset.

1) Kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen korottaminen on perusteltua, mutta sen ai-

heuttamat 260 miljoonan markan verotulomene-tykset on korvattava kunnille. Tähän sopiva keino on kuntatyönantajan kansaneläkemaksun alentaminen 3,15 prosentista 2,8 prosenttiin. Tämä on myös työllisyyden kannalta tehokas keino. Lisäksi hallitusohjelmassa on luvattu, että ansiotulovähennyksen korottamisesta aiheutu- vat tulomenetykset kunnille kompensoidaan. Lupauksen rikkominen heikentää valtion uskot- tavuutta kuntien sopimuskuoppina.

2) Tulonhankkimisvähennyistä tulee korjata niin, että se kohdentuu myös kaikkein pienituloisimpiin. Valiokunta toteaa mietinnössään että alle 70 000 markan vuositulotasolla nyt esite- tyn mallinen ansiotulovähennys ei kevennä ve- rotusta juuri lainkaan. Ehdotamme, että vähen- nys olisi kaikilta 2 400 markkaa.

3) Tuloverotuksen ohella myös työnantaja- maksuja on alennettava pienipalkkaisilta ja työ- valtaisilta aloilta. Tarkoituksenmukaisinta on edetä Tarmo Pukkilan sosiaali- ja terveysminis- teriölle tekemän ehdotuksen mukaisesti eli alen- taa työnantajan kansaneläkemaksun alinta por- rasta. Esitämme työnantajan kansaneläkemak- sun alimman porrastusluokan maksuprosentin puolittamista nykyisestä 2,4 prosentista 1,2 pro- senttiin.

4) Työmatkavähennyksen ylärajan korotta- minen on kannatettavaa. Sen lisäksi on helpotet- tava etätyötä sekä lyhyitäkin työsuhteita teke- vien mahdollisuuksia hyötyä työmatkavähen- nyksestä. Työmatkavähennykseen liittyvää 3 000 markan omavastuuta tulisi myös työttö- myyskuukausien osalta alentaa, jolloin lyhytai- kaisissa työsuhteissa olevat pääsevät samaan asemaan pysyvässä työssä olevien kanssa.

Matkakustannusten lisäksi on voitava vähentää myös ns. kakkosasunnosta aiheutuvia kuluja sil- loin, kun työpaikka on pysyvästi niin kaukana vakituisesta asunnosta, ettei sieltä ole tarkoituk- senmukaista päivittäin matkustaa töihin.

Tehtyjen arvioiden mukaan maassamme työ- kentelee yli 300 000 ihmistä ns. etätyön piirissä

ja kiinnostus siihen on nopeasti kasvamassa erityisesti nuorten työntekijöiden keskuudessa. Tätä on syytä suosia, sillä se mahdollistaa työn teon myös maaseudulta ja pienemmiltä paikkakunnilta käsin sekä hillitsee muuttoliikettä kasvukeskuksiin.

Se on kansantalouden kokonaisuuden kannalta perusteltua. Tämän vuoksi ehdotamme lakialoitteen LA 28/2000 vp mukaisesti tulonhankkimisvähennyksen ulottamista etätyökustannuksiin. Tietoliikenne-, tietokone-, ohjelmisto- ja liittymäkustannuksia tulee voida vähentää enintään 5000 markan edestä.

Edellä mainituista syistä katsomme, että käsittelyn pohjaksi tulee ottaa lakialoitteen LA 43/2000 vp mukainen esitys. Lisäksi esitämme lakialoitteen LA 28/2000 vp hyväksymistä siten, että tuloverolain 95 §:ään otetaan uudeksi 5 kohdaksi asiaa koskeva säännös.

Valiokunta kiinnittää mietinnössään aiheellisesti huomiota tuloerojen ja suhteellisen köyhyyden kasvuun. Osittain tämä on seurausta siitä, että veronalennukset eivät ole lainkaan kohdentuneet tulonsiirtojen varassa oleville, kuten työttömille tai vaikkapa sairaus- tai vanhempainrahaa saaville.

Työn kannustavuuden näkökulmasta on perusteltua se, että työn verotuksen keventäminen on ensisijaista. Köyhyysongelmien kärjistymis-

tä ei myöskään voi hyväksyä. Asiantilaa voidaan parantaa joko veronkevennysten tai perusturvan tasokorotusten tai molempien sopivan yhdistelmän avulla.

Esitämme valiokunnan mietintöön sisällytettäväksi lausuman, jonka mukaan valiokunta edellyttää hallituksen valmistelevan pikaisesti esityksen köyhyysongelmien lievittämiseksi joko keventämällä perusturvan verotusta, nostamalla sen tasoa tai käyttämällä molempien yhdistelmää.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että valiokunnan mietintöön sisältyvä 2. lakiehdotus hyväksytään valiokunnan mietinnön mukaisena,

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Vastalauseen muutosehdotus 1),

että lisäksi hyväksytään lakialoitteeseen LA 43/1999 vp sisältyvä 2. lakiehdotus (Vastalauseen muutosehdotus 2) ja

että hyväksytään asiaa koskeva lausuma (Vastalauseen lausumaehdotus).

Vastalauseen muutosehdotus 1

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 93 §:n otsikko ja 1 momentti, 95 §:n 1 momentin 1 kohta ja 105 a §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 93 §:n 1 momentti laissa 1170/1998 sekä 95 §:n 1 momentin 1 kohta ja 105 a §:n 2 momentti laissa 475/1998, sekä

lisätään 95 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi edellä mainitussa laissa 475/1998, uusi 5 kohta seuraavasti:

93 §

Työstä aiheutuvat matka- ja asumiskustannukset

Ansiotulojen hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kuluneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Tällaisina menoina pidetään myös asumiskustannuksia, jotka aiheutuvat siitä, että työntekijä joutuu työssäkäynnin vuoksi hankkimaan vakituisten asuntonsa lisäksi toisen asunnon. Näitä kustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 28 000 markkaa kuukaudessa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 3 000 markkaa. Omavastuu vähenee 1/11 jokaista vuoden työttömyyskuukautta kohden.

95 §

Tulonhankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) tulonhankkimisvähennyksenä (poist.) 2 400 markkaa;

5) etätyöstä, jolla tässä tarkoitetaan työtä, joka tehdään perinteiseen kiinteään paikkaan sitotun työn sijasta kotona, etätoimistossa tai muussa vastaavassa paikassa, aiheutuneita tietokone-, ohjelmisto-, tietoliikenne- ja liittymäkustannuksia enintään 5 000 markan edestä. (Uusi)

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

(Kuten VaVM)

Voimaantulosäännös
(kuten VaVM)

Vastalauseen muutosehdotus 2, joka sisältää hallituksen esitykseen sisällyttömän lakiehdotuksen:

Laki

vuodelta 2000 suoritettavista sairausvakuutusmaksuista ja työnantajan kansaneläkemaksusta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1999 vuodelta 2000 suoritettavista sairausvakuutusmaksuista ja työnantajan kansaneläkemaksusta annetun lain (1277/1999) 4 § seuraavasti:

4 §

Työnantajan kansaneläkemaksu

Sen estämättä, mitä kansaneläkelaisissa (347/1956) säädetään työnantajan kansaneläkemaksun määrästä ja perusteesta, työntekijälle

vuoden 2000 aikana suoritettujen ennakonpidätyksen alaisen palkan ja tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyötulosta rahana maksetun osan yhteismäärästä peritään työnantajan kansaneläkemaksua. Ulkomaantyötulon rahana maksettavaan osaan ei kuitenkaan lueta työnan-

tajan maksamia työstä johtuvien kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita. Maksun suuruus on:

1) yksityiseltä työnantajalta ja valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitetulta valtion liikelaitokselta:

a) 1,20 prosenttia;

b) 4,00 prosenttia, jos liiketoimintaa harjoittavan työnantajan, joka on velvollinen suorittamaan valtiolle tuloveroa, tai tuloverolain 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun liiketoimintaa harjoittavan elinkeinoyhtymän vuodelta 1998 toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoitettujen kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen määrä on yli 300 000 markkaa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia samana verovuonna maksetuista palkoista; tai

c) 4,90 prosenttia, jos mainittujen poistojen määrä on yli 300 000 markkaa ja samalla yli 30

prosenttia sanottuna aikana maksetuista palkoista;

2) kunnalta, kuntayhtymältä ja kunnalliselta liikelaitokselta 2,8 prosenttia sekä evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntayhtymältä sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta 3,15 prosenttia;

3) valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitetulta liikelaitokselta sekä Ahvenanmaan maakunnalta 3,95 prosenttia.

Jos työnantajan tilikausi ei ole päättynyt vuonna 1998, yksityisen työnantajan kansaneläkemaksun suuruutta määrättäessä käytetään vuoden 1997 verotusta varten annettuja tietoja sekä vastaavana aikana maksettuja palkkoja.

Voimaantulosäännös

Tämä laki tulee voimaan *päivänä* kuuta 2000.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa.

Vastalauseen lausumaehdotus

Valiokunta edellyttää hallituksen valmistelevan pikaisesti esityksen köyhyys-

ongelmien lievittämiseksi joko keventämällä perusturvan verotusta, nostamalla sen tasoa tai käyttämällä molempien yhdistelmää.

Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 2000

Maria Kaisa Aula /kesk
Bjarne Kallis /skl
Jorma Huuhtanen /kesk
Seppo Kääriäinen /kesk

Markku Laukkanen /kesk
Mauri Pekkarinen /kesk
Jukka Vihriälä /kesk